

خویندنه و هیه کی دیکه می مه م و زین-ی خانی

حده سه سعید حه سدن
(سوئد)

دووباره نووسینه وه

سه بارهت به و بوچونه می خانی که مه م و زین به ره می خوینه تی و هیچی لی نه خواستوه، گه لی نووسراوه، هه موو نه وانه می له م بواره دا قسه بیان کردوه، له سه ره نه وه ریکه و تون که خانی بو نووسینی چیروکه شیعه ره که می، پشتی به بهیتی مه م و زین به ستوه، که پیش به ره مه که می نه و له نا و کورد دا باو بووه، که خانی بو نووسینی چیروکه شیعه ره که می په نای بو فولکلور بردوه، و ربایانه هه لسه که وتی له گه لدا کردوه و له و هه ویره نانیکی تاییهت به خو می به ره مه هیتاوه، نه مه کاریک نییه پیوستی به پاساودانه هه بی، نه مه می خانی کردویه تی، به شیکی زور له گه و ره نووسه رانی جیهان پیش نه و و داوی نه ویش کردویانه.

هیچ نووسه ریک له بو شاییه وه، یان له سفره وه ده ست پیناکا. هه رچی نووسراوه له مه و داواش ده نووسری، له هه موو بواره نه ده بییه کاند، هه ره له شیعه ریکی کورته وه تا چیروکه شیعه ریکی دووردریتر، هه ره له کور تیله چیروکه که وه تا رومانیکی مه زن، هه موو که م و زور که و تون و ده که ونه ژیر کار یگه ریتی نه و به ره مه مانه می دیکه وه که پیشتر چاویان به ژیاندا هه له هیتاوه، تا نه و راده یه می که به دلنیا بییه وه ده توانین بلتین: «هه موو ده قیک دووباره نووسینه وه می ده قیکی دیکه می پیش خوینه تی» که و ابوو گرنگ چونیتی هه لسه که و تکرندی نووسه ره له گه ل نه و به ره مه مانه دا که پیشتر هه بوون.

نووسه ره ده ختی که ره شه پای نه و به ره مه مانه می پیشتر هه بوون، به توندی ده می هه ژینتی، به لاه له ره گوریشسه وه هه لی ناکه نی، نووسه رانی به توانا نه وانه که وه ک خانی که لک له و به ره مه مه دیرینه وهرده گرن، به لاه به مه نه ک هه ره نانوشتی نه وه، به لکو ره گیان پته وتر و قه دیان نه ستورتر و بالایان بلتدر ده بی.

خانی که ده لی:

بیلجمله نه تایجت د فیکرن،

دوشیزه و نه و عه روس و بیکرن (۱)

نه مه به خو دا هه لدا نه و یه کیکه له خه سلته ته کانی شاعیره دیرینه کانی کورد. شاعیرمان نییه به شانازییه وه سه رنجی به ره مه می خو می نه دابیت و خو می به شاسواری گوره پانی شیعه نه زانییت. با چند نمونه یه ک له نالی به پینینه وه:

شیعه می خه لقی که می ده گاته شیعه می من بو نازکی؟

که می له دیکه تدا په تک ده عوا له گه ل هه ودا ده کا؟ (۲)

یان:

فارس و کورد و عه رب هه سیم به ده فتره گرتوه

نالی نه مرز حاکمی سن مولکه دیوانی هه یه (۳)

یان:

ضابطه می طه بعم سواره، نیددیعای شاهی هه یه،

موخته شه م دیوانه داوا می ته ختی خاقانی ده کا (۴)

ریتی تیده چی خانی مه به سستی نه وه بی، هه وینی چیروکه شیعه ره که می، که له پوری نه ته وه که می خوینه تی نه ک هه نه ته وه یه کی دیکه.

مه م و زین-ی هه ژار

فه رهاد شاکه لی ده لی: «سالی ۱۹۶۰ هه ژار مه م و زینی له دیالیکتی کرمانجی باکووره وه بو کرمانجی باشوور یان دیالیکتی موکری، وهرگیتراره، تیتیدا گه لی بوچوونی خانی له بیرکراوه.» (۵) نه و کاره می هه ژار کردویه تی ناکه ویتته خانه می وهرگیترانه وه، به کاره ینانی وهرگیتران کاتی راسته له زمانیکه وه بو یه کیکه دیکه نه نجام بدری، نه ک له دیالیکتی که وه بو یه کیکه دیکه می سه ره به هه مان زمان، نه گه رچی وه ک فه رهاد بو می چوه، کاره که می هه ژار زور جیتی متمانه نییه، به لاه چاکتر و ابوو نه و بوچوونه راسته می خو می به له گه وه به سلیمتی.

خانی ده لی:

خال و نوقه ط و به پياض و حومره
به يت و حهجر و طهواف و عومره (٦)
ههژار کردوويه به:

رهش خال و هگرو بهردی حاجیان بوو
نهو کوشکه حهجي نهوان دهمان بوو (٧)
خانی دهلتی:

کس نینه نه طالبی جهمالی
کس نینه نه راغیبی وصالی (٨)
ههژار کردوويه به:

کوانی که دلی ناچیتته جوانی
نرخی که نهزانی زور نهزانی (٩)
خانی دهلتی:

لی عاشق و بولههوس جودانه
هن فایده خوازو هن فیدانه (١٠)
ههژار کردوويه به:

دلدار ههیه مهرده گیان دهبازی
نیواش ههیه ورده ماچ دهخوازی (١١)
خانی دهلتی:

یهک قهسی زهمانه، نیک لهیلا
یهک وامیقن عصر و نیک عهزرا (١٢)
ههژار کردوويه به:

نهم جووته به جوئی دل له یهک بوون
دهت وت که بیوونه لهیل و مهجنوون (١٣)
خانی دهلتی:

صوندی دخوم نهز به روحی والید
حهتا بگههیتته جهددی خالد (١٤)
ههژار کردوويه به:

وا سوتندی دهخوم به گزری بام
تا من لهسر نهم زهمینه مام (١٥)
خانی دهلتی:

نهو بلبل نهگهرچی پر ههوس بوو
زیندانی بهدهن ل وی قهفس بوو (١٦)
ههژار کردوويه به:

نهو بولبولی هیتته نارهزومهند
بهندی لهشی لی بیوو به پیتوهند (١٧)
خانی دهلتی:

خهلقی کو به نهصل بهد سرشان
نهو نهصل ژ وان قهتیتته شوشتن؟ (١٨)
ههژار کردوويه به:

ههر خوویه که دهیگری به شیری
ناچیتته دهئی دهلتین به پیری (١٩)
خانی دهلتی:

نهی موستهمیعی میثال و تهئویل
وهی موجتههیدئ قیاس و تهئویل (٢٠)
ههژار کردوويه به:

نهی گوئگری ژیر و زیت و پیتول
پسپوری وتهی به نرخ و کرمول (٢١)

وهک بهم بهراورده درشته بهپهلهبهدا دردهکهوی، ههژار وهک
پیتویست، خوئی به دهقی شیعرهکانی خانی-یهوه نهبهستوهتهوه،
نهمهش له لایهکهوه رهنگدانهوی کهمتوانایی و له لایهکهوی
دیکهوه یهکیتکه له نهنجامهکانی خوئهستنهوه به کوئ و پیتوهندی
کیش و سهرواوه.

ههژار که دهستکاری شیعرهکانی خانی کردووهو له پرووی
هونهری و فیکریهوه له نرخانی کهم کردووهتهوه، له
دلسوزیهکی نهشارهزایانهوه بووه، نهک به ورباییهوه دهستی
پاک نهبووی. وتهیهکی کونهخوازانه ههیه، دهلتی: «وهرگتیران
وهک ژن وایه، نهگهر جوان بوو، جیی متمانه نیبه، نهگهر جیی
متمانه بوو، جوان نیبه.» کارهکهی ههژار نه وهرگتیرانه، نه جیی
متمانهیه، نه جوانه.

عارف بیان مههم

فههاد شاکهلی دهلتی: «خانی به زمانی (عارف)هوه
نخششی شهپی رزگاربخوازی دهکشش.» (٢٢) بوئهوهی
بگهپهنه نهو سهرنجامهی خانی لهمههم و زین-دا ویستوویهتی
چی بلتیت و له جیهانبینی وی تیبگهین، نابی تهنیا سهرنجی
دیباچه (سهرهتا)ی چیرۆکه شیعرهکهی بدهین و لهویوه مهبهستی
خانی دستنیشان بکهین، ههروهها نابی به قسه و تیروانینی نهم
یان نهو کارهکتهرهی ناو چیرۆکه شیعرهکه دهستخهرو بین.
چونیتیی سهرههلدانی رووداوهکان، شیوهی گهشهسندن و
کوئیایی پیتھانتیان، ههلسوکهوتی قارهمانهکان و کاریگهرتیبیان
لهسه رهوتی رووداوهکان، نهمانه دهستیشانی جیهانبینی
خانی دهکن، نهک تهنیا بوچوونیککی عارف که ههر له بیشکهدا
دهمیری و هیچ له رهوتی رووداوهکان ناگورئ. راسته خانی
لهسه زمانی عارفهوه دهلتی:

گورزان بههژین، رمان بیازین

نهف رهنگه مهمی ژ میر بخوازین (٢٣)

بهلام خانی مهبهستیته میهم له زینداندان بیری و لهناو
جوانیی خواییدا بتوتتهوه و بزر بی و بهم شیوهیه نهمری بو
بنوسری، بوئه هیچ ههولیککی راستهقینهی بو دربازبوونی
نهداوه. خانی پهیامی سیاسی خوئی له دیباچهی کارهکهیدا
ناراسته کردووهو عارفی نهکردووهته زمانحالی خوئی. نهگهر
عارف وهک فههاد شاکهلی بوئی چوه، نوینهری رزگاربخوازان
بی، نهوا میر دهبی سیمبۆلی داگیرکهران (رؤم و عهجهم) بی.

نهمهش بهدحالیبوونه له مهبهستی خانی، چونکه بهم پیتوانهیه
دهبی ههریهکی له یازده کارهکتهرهکهی چیرۆکه شیعرهکه

به‌رینه‌وه سه‌ر پروانگه‌یه‌کی فیکری. خویندنه‌وه‌ی له‌م جوژه تهنانه‌ت بۆ هه‌موو رۆمانیکیش ده‌ست نادا چ‌جای کاره‌که‌ی خانی.

مه‌م له‌ خه‌له‌وه‌تی زیندانا شه‌یدای به‌ خوا گه‌یشتن ده‌بێ، بۆیه‌ ته‌گه‌رچی مه‌یر پاشگه‌زیش ده‌بێته‌وه‌، به‌لام مه‌م به‌ عه‌شقه‌وه‌ مردن، واتا به‌ جوانیی خوا گه‌یشتن هه‌لده‌بژێری و ده‌لتی:

ئه‌م چوونه‌ حضورێ مه‌یری مه‌یران وی حاکم و فه‌قیران (٢٤)

دواتر زین-پیش هه‌ر هه‌مان رێگه‌، رێگه‌ی به‌ره‌و توه‌نه‌وه‌ له‌ تیشکی خوادا په‌سه‌ند ده‌کات. خانی هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای چیرۆکه‌ شیعره‌که‌وه‌ بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ کارێ کردووه‌.

ژن

د. ئه‌مه‌یری هه‌سه‌نپوور ده‌لتی: «زین و مه‌م له‌ به‌ره‌مه‌ی خانی دا نوێنه‌ری دوو پارچه‌ی کوردستان له‌ سه‌ده‌ی هه‌شده‌دا.» (٢٥) زین و مه‌م له‌ چیرۆکه‌ شیعره‌که‌ی خانی-دا سه‌ر به‌ هه‌مان شارن، بۆیه‌ ئه‌مه‌ بۆچوونێکی بێ به‌لگه‌ و بێ بناغه‌یه‌. خانی له‌ پێشه‌کی به‌ره‌مه‌که‌یدا، پیش ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌ گێڕانه‌وه‌ی چیرۆکی ئه‌وینی زین و مه‌م بکات، په‌یام و پرۆژه‌ی خۆی سه‌باره‌ت به‌ کورد و کوردستان راگه‌یاندووه‌.

ئه‌وه‌ لایه‌نێکی به‌هێت و گه‌شی مه‌م و زین-ه‌، که‌ خانی نه‌هاتووه‌ بیری سیاسیی خۆی به‌سه‌ر چیرۆکه‌ دلداریه‌که‌دا بسه‌پێتی و پێشه‌کی له‌ دیباچه‌که‌دا هه‌رچی له‌و بواره‌دا ویستویه‌، وتویه‌تی.

راسته‌ خانی وێنه‌یه‌کی زیندووی کۆمه‌لگای کورده‌واری له‌ سه‌رده‌می خۆیدا، له‌ سه‌راپای چیرۆکه‌ شیعره‌که‌دا هونه‌رمه‌ندانه‌ کێشاهه‌، به‌لام هه‌رکه‌ به‌سه‌ره‌تای ئه‌وینی مه‌م و زین ده‌ست پێده‌کا، ئیدی زین و مه‌م دوو ئه‌ویندارن و خانی به‌وریایه‌وه‌ مه‌به‌ستی بووه‌، تێروانیی سۆفیه‌نه‌ی خۆی، له‌رێی ئه‌وانه‌وه‌ بخاته‌روو. خانی له‌ کۆتایی چیرۆکه‌ شیعره‌که‌دا ده‌لتی:

بێ مه‌شره‌به‌ی وه‌فایی شاهی

ئه‌و ناچته‌ مه‌شره‌با ئیلاهی

فانی نه‌بتن فه‌نایی موطله‌ق

ناینتن ئه‌و به‌قایی بیلحه‌ق (٢٦)

که‌واته‌ خانی بۆیه‌ شه‌رابی ئه‌وینی خوا ده‌خواردی مه‌م ده‌دات، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ باره‌گای خۆی شاد بکات، بۆیه‌ له‌ ئه‌وینی خوادا ده‌یتوێنێته‌وه‌، تا مانه‌وه‌ی راسته‌قینه‌ی به‌ ویستی خوا بۆ مسۆگه‌ر بکات.

له‌به‌رئه‌وه‌ی خانی رێوارێکی رێگه‌ی سۆفیه‌گری بووه‌، بۆیه‌ ده‌بێ له‌ تێروانیی سۆفیه‌که‌نه‌وه‌ بۆ ژن، سه‌رنجی زین بدری. به‌پێی لێکدانه‌وه‌ی سۆفیه‌یانه‌، ژن: سیمبۆله‌ بۆ ئه‌وینی خوا و وێنه‌ی فیزیکی و هه‌ستپێکراوی خۆیه‌. جه‌لاله‌دینی رۆمی ده‌لتی: «ژن تیشکێکه‌ له‌ پروناکیی خوا» ئیسنوله‌ره‌به‌ی پێی

وايه: «هه‌ق به‌ ته‌واوی ته‌نیا له‌ ژندا ده‌بێری.» سۆفیه‌کان وای بۆ ده‌چن ئه‌و پیاوه‌ی به‌ شیه‌وه‌یه‌کی رۆوحی ژنی خۆشویست، مانای ئه‌وه‌یه‌ خۆی خۆشویستوه‌، چونکه‌ ژن ده‌روون به‌رجه‌سته‌ ده‌کات و مرۆفیش ته‌نیا له‌ رێی ده‌روونه‌وه‌ ده‌گاته‌ ناسینی خوا. (٢٧)

به‌ چیرۆکه‌ شیعره‌که‌ی خانییه‌وه‌ دلدارێ به‌ مانا ئاساییه‌که‌ی و تامه‌زرۆیی بۆ به‌یه‌کدی گه‌یشتن، له‌ نێوان مه‌م و زین-دا، دیاره‌، به‌لام ئه‌مه‌ که‌لینتیک نییه‌ له‌ کاره‌که‌دا و به‌شیکێ زۆر له‌به‌ره‌می گه‌وره‌ سۆفیه‌یان به‌ هه‌مان شێواز نووسراون. شاعیری سۆفی که‌ باس له‌ ئه‌وینی خۆی سه‌باره‌ت به‌ ژن ده‌کات، ئه‌وه‌ له‌ راستیدا گۆرانی بۆ ئه‌وینی خوا ده‌لتی. سۆفی به‌ کلیلی ئه‌وینی ژن ده‌رگای خۆشه‌ویستی خوا له‌سه‌ر خۆی ده‌کاته‌وه‌ و بۆیه‌ له‌ناو ئه‌وینی ژندا ده‌توێنه‌وه‌ تا له‌ناو ئه‌وینی خوادا به‌ زیندوویی بپێنێته‌وه‌.

ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌ی سۆفی شه‌یدای بووه‌، جوانیی خۆیه‌ له‌ شیه‌وه‌ی ژندا، واتا: ئه‌وه‌ی مه‌م دواي زیندانیکردنی خۆشی ده‌وی، جوانیی خۆیه‌ له‌ شیه‌وه‌ی زین-دا و خانی که‌ مه‌م و زین ده‌مریتن، به‌وه‌ ده‌بانگه‌یه‌نێته‌ قوئاغی توه‌نه‌وه‌ له‌ جوانیی یه‌زداندا، به‌لام هێشتا وک «بۆنگ» بۆی چووه‌، ده‌شتی زین لای من سیمبۆل بێ بۆ جوانیی یه‌زدانی، لای «د. ئه‌مه‌یر» ییش بۆ پارچه‌یه‌کی کوردستان، ته‌گه‌رچی رۆنیشی ناکاته‌وه‌ کامه‌ پارچه‌یان، هه‌روه‌ها ده‌شتی لای که‌سێکی دیکه‌ هه‌ر سیمبۆلیش نه‌بێ، ئه‌مه‌ بۆ هه‌لوێستی هه‌ر یه‌کێک له‌ ئیمه‌ به‌رامبه‌ر به‌ سیمبۆل و بۆ جووری خۆینده‌وه‌مان ده‌گه‌ریته‌وه‌وه‌ ده‌وله‌مه‌ندی و قوولیی شاکاره‌که‌ی خانی-ش نیشان ده‌دات.

شیعر و سیاسه‌ت

ئه‌گه‌رچی له‌سه‌ر بیری کوردايه‌تی له‌ مه‌م و زینی خانی-دا زۆر نووسراوه‌و گرنگییه‌کی باشی پێی دراوه‌، به‌لام به‌لای منه‌وه‌ ئه‌وه‌ی مه‌م و زین-ی به‌ زیندوویی هێشتووه‌ته‌وه‌، بیروبوچوونه‌ سیاسیه‌کانی خانی نین، لایه‌نه‌ هونه‌رییه‌کانی چیرۆکه‌ شیعره‌که‌ن. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه‌ مه‌م و زین سنووری کوردستانی به‌زاندووه‌و ناسراوترین به‌ره‌می کوردیه‌ له‌سه‌ر ئاستی جیهان.

د. محمد سعید رمضان البوطی که‌ مه‌م و زین-ی کردووه‌ به‌ عه‌ره‌بی، دیباچه‌که‌ی فه‌رامۆش کردووه‌ (٢٨) مه‌م و زین که‌ کراوه‌ به‌ فیلم، کامیڤا له‌ پاڤه‌ی چیرۆکه‌ دلداریه‌که‌دا به‌ نه‌ک بیروباوه‌ری کوردايه‌تی، هه‌ر که‌ به‌سه‌ره‌تای مه‌م و زین ده‌ست پێده‌کا، ئیدی کێشه‌، کێشه‌ی چاره‌نوسی ئه‌و دوو ئه‌وینداره‌یه‌، نه‌ک کێشه‌ی نێوان داگیرکه‌رو داگیرکراو، نه‌ک کێشه‌ی نێوان بیری کوردستانی بوون و بیری ناوچه‌گه‌ریتێ.

ئه‌وه‌ی وای کردووه‌ هێنده‌ باس له‌ بیری سیاسیی خانی بکری، له‌به‌رئه‌وه‌یه‌، ئه‌وه‌ی ئه‌و سێ سه‌ده‌ له‌مه‌وه‌یه‌ر وتویه‌تی، هه‌ر ده‌لتی بۆ ئیستای وتووه‌. هێشتا کورد نه‌ په‌نای هه‌یه‌ نه‌ پاشا.

نه دراوی هه‌یه نه ئالا.

چه‌ماوه‌ته‌وه.

ته‌نیا له‌بهر ئه‌وه‌ی خانی باسی له (فنا) و (به‌قا) کردووه، که د. عیزدین دل‌نیا‌یه ئه‌مه له‌تیروانینی سۆفییانه بترازی هه‌چی دیکه نییه، که‌چی وه‌ک لیک‌دانه‌وه‌ی مه‌تریالیزی دیالیکتیکیانه بو‌خانی تۆمار کردووه و له‌ژێر ده‌واری یاسای یه‌کیته‌ی و ناکوکی دژه‌کاندا جیتی بو‌کردووه‌ته‌وه (۳۰). له‌وه ده‌چێ د. عیزه‌دین شوپین پیتی د. نووره‌دین زازا که‌وتی، چونکه ئه‌ویش زیده‌پۆیی له‌نیشان‌دانی بی‌ری خانی-دا کردووه، کاتی و‌تویه‌تی: «هیگل و مارکس هه‌ر ئه‌وه ده‌لێن، که پێشتر مامۆستای مه‌زنان خانی گوتویه‌تی». (۳۱) د. عیزه‌دین هیندی جار ئه‌وه‌نده رووکه‌شانه مه‌به‌سته‌کانی خانی لیک‌داوه‌ته‌وه، وه‌ک شاره‌زایی له‌و کۆمه‌لگایه‌دا نه‌بووی، که چیرۆکه‌ شیعره‌که به‌رجه‌سته‌ی کردووه و زۆر به‌ ساکاری سوودی له‌و بۆچوونه‌ سه‌رده‌م به‌سه‌رچووه وه‌رگرتووه که ده‌لی: ئه‌ده‌ب ئاوتیه‌ی واقیعه و به‌ شپۆه‌یه‌کی میکانیکی سه‌رنجی پێوه‌ندی نیتوان ژێرخان و سه‌رخانی کۆمه‌لگا و واقیعه و ئه‌ده‌بی داوه.

خیزان و گه‌دا وه‌بونه موعیم

موفلیس بو‌یه ژن په‌رست و موعلیم (۳۲)

ئهم دپره‌ شیعره‌ی خانی که ته‌نیا په‌نگدانه‌وه‌ی زیده‌پۆییه له‌ نیشان‌دانی ئه‌و گوڤه‌نده مه‌زنه‌دا که بو‌ستی و تاژدین سازکراوه، لای د. عیزه‌دین بو‌وه به‌ به‌لگه‌ی سه‌ره‌ل‌دانی پێوه‌ندییه سه‌رمایه‌داریه‌کان له‌ کۆمه‌لگای سێ سه‌ده له‌مه‌به‌ری بو‌تاندان. د. عیزه‌دین له‌بهر رو‌شنایی ئه‌و دپره‌ شیعره‌دا، ده‌یه‌وی به‌وه قایل‌مان بکات که له‌و سه‌رده‌مه‌ی کۆمه‌لگای کورده‌واریدا بازرگانی به‌ له‌شفرۆتته‌وه کراوه و ئهم دیارده‌یه‌ش په‌نگدانه‌وه‌ی پێوه‌ندییه سه‌رمایه‌داریه‌کانه. که‌وابوو به‌پیتی لیک‌دانه‌وه‌ی رووکه‌ش و میکانیکیانه‌ی د. عیزه‌دین پێوه‌ندی به‌ره‌مه‌ینانی سه‌رمایه‌داری، له‌و سه‌رده‌مه‌ی بو‌تانه‌وه، سه‌ری هه‌ل‌داوه. هه‌وینی ئهم لیک‌دانه‌وه‌یه ئه‌وه‌یه، د. عیزه‌دین له‌ بری ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌ شاراه‌کانی مه‌م و زین لیک‌ بداته‌وه‌و تیروانینی خانی شی بکاته‌وه، هاتووه کالای دیتنی خۆی به‌زۆر، به‌ به‌ر بالایی مه‌م و زین-دا بریوه.

چونکه مارکس پیتی وابوو هه‌یه ئابوورییه‌کان هه‌وینی گه‌شه‌سەندنی کۆمه‌لگان و ئه‌و گۆرانکاریانه‌ی به‌ سه‌ر هونه‌ر، په‌وشت و بیرو بۆچووندا که سه‌رخانی کۆمه‌لگان، دین، په‌نگدانه‌وه‌ی ژێرخانه ئابوورییه‌که‌ن، ئیدی د. عیزه‌دین رووکه‌شانه سوودی له‌م بۆچوونه‌ی مارکس بینیه‌ و زیده‌پۆیه‌کی شاعیرانه‌ی خانی کردووه به‌ به‌لگه‌ی سه‌ره‌ل‌دانی قۆناغی‌کی نوێ له‌ کۆمه‌لگای کورده‌واریدا.

ئه‌گه‌رچی له‌میتره‌ بو‌نموونه له‌ ولاتانی که‌نداوی عه‌ره‌بدا سه‌رمایه‌ که‌له‌که بو‌وه خه‌لکی ئه‌و ناوچه‌یه له‌ جیهانی ئیستادا که وه‌ک گوندیکی لیهاتووه، سوود له‌هه‌موو به‌ره‌مه‌ نوێیه‌کانی

فه‌هاد شاکه‌لی ده‌لی: «گرن‌گترین به‌شه‌کانی مه‌م و زین به‌شه‌کانی پینجه‌م، شه‌شه‌م و حه‌وته‌می دیباچه‌که‌ین.» (۲۹) خانی له‌ به‌شی پینجه‌مدا بیرورا سیاسیه‌کانی خۆی ده‌رده‌پۆی، له‌ شه‌شه‌مدا ئه‌وه روون ده‌کاته‌وه، بۆچی به‌ کوردی نووسیه‌تی، له‌ حه‌وته‌میشدا هیندی سه‌رنجی په‌خه‌گرانه سه‌بارت به‌ کاره‌که‌ی ده‌خاته‌روو، من وای بو‌ده‌چم گه‌وره‌یی خانی به‌ پله‌ی یه‌که‌م بو‌ئه‌وه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه که شاعیریکی بلیمه‌ت بووه، نه‌ک بو‌ئه‌وه‌ی بی‌رکه‌ره‌وه، په‌خه‌گر یان یه‌که‌مین که‌سیک بو‌بیت به‌ کوردی چیرۆکه‌ شیعری نووسیه‌ت. خانی به‌وه‌ی که نه‌هاتووه بیرورای سیاسی و په‌خه‌کانی خۆی به‌سه‌ر کاره‌که‌یدا به‌سه‌پین و تیکه‌لیان بکات، پێش سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی که‌وتووه «بنیامین بی‌ریه» و ته‌نی: زانیویه‌تی تیکه‌ل‌کردنی سیاسه‌ت به‌شیر کوکتیلیکی کوشنده‌یه.

ئه‌گه‌رچی چیرۆکه‌رگرتنی هه‌ر نه‌وه‌یه‌ک له‌ به‌ره‌مه‌ی ئه‌ده‌بی جیاوازه له‌ نه‌وه‌یه‌کی دیکه و ده‌شی ئه‌وی ئهم نه‌وه‌یه به‌ جوانی ده‌زانیت، نه‌وه‌ی داها‌توو چیرۆکی و نه‌رنگی، که‌چی ئیتمه‌ نه‌وه له‌ دوای نه‌وه، زیتتر شه‌یدای مه‌م و زین ده‌بین. که مه‌م و زین-ی خانی سنووری نه‌وه‌کانی به‌زاندووه به‌زیندوویی ماوه‌ته‌وه، نه له‌بهر ئه‌وه‌یه خانی به‌ کوردی نووسیه‌تی، چونکه ئه‌گه‌ر وا بو‌ایه، ده‌بوو ئه‌وانه‌ی به‌ زمانیکی دیکه ده‌بخویننه‌وه، چیرۆکی لێ و نه‌رنگی، نه له‌بهر ئه‌وه‌شه باسی کیشه‌ی کوردی کردووه، نه له‌بهر ئه‌و سه‌رنجه په‌خه‌ییانه‌یه که له‌سه‌ر کاره‌که‌ی ده‌ری بریون، له‌بهر ئه‌وه‌یه: توانیه‌تی شاعیرانه چیرۆکی‌کی دل‌داری بگه‌رپه‌ته‌وه، هونه‌رمه‌ندانه مامه‌له له‌گه‌ل که‌له‌پووری نه‌ته‌وه‌که‌یدا بکات، وینه‌یه‌کی روونی کۆمه‌لگای سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی بکیش و کاره‌کته‌ره‌کانی و بخوڵقی، خوینه‌ر پیتی وای، ئه‌و که‌سانه‌ی نه‌ک هه‌ر دیوه، به‌لکو ده‌یاناسیت و له‌گه‌لیاندا ژیاوه‌و خۆشی ویستوون و رکی لێیان بو‌وته‌وه به‌ کورتی گرنگی مه‌م و زین به‌لای منه‌وه له‌ دوای به‌شی حه‌وته‌وه‌ ده‌ست پێده‌کات.

زیده‌پۆیی

په‌خه‌گر که به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه هاوچه‌رخه‌کان به‌سه‌ر ده‌کاته‌وه، گه‌لی جار باس له‌ کاریگه‌ریته‌یی داستان، ئه‌فسانه، بیرو فه‌لسه‌فه‌ی دیرین له‌سه‌ر ئه‌و به‌ره‌مه‌مانه‌و چۆنیته‌یی مامه‌له‌کردنی نووسه‌ری هاوچه‌رخ له‌ ته‌کیاندا ده‌کات، د. عیزه‌دین مسته‌فا په‌سوول به‌پینچه‌وانه‌وه له‌ مه‌م و زین-ی خانی-دا که به‌ره‌مه‌میکی دیرینه به‌ دوای بیرو فه‌لسه‌فه‌ی نوێ و هاوچه‌رخدا گه‌راوه، به‌مه‌ش گه‌لی لیک‌دانه‌وه‌ی وای داوه‌ته پال خانی که به‌ بیریدا گوزه‌ریان نه‌کردووه. جگه له‌مه‌ هه‌ولێ داوه سه‌ره‌داوی نزیکه‌ی هه‌رچی پێبازه فه‌لسه‌فیه‌کان هه‌یه، له‌مه‌م و زین-دا بدۆزیتته‌وه، ئه‌مه‌ش باریکه له‌ توانای مه‌م و زین به‌ده‌ره‌و پشته‌ی له‌ ژێریدا

ولایته سهرمایه داربییه پیشکوه و تووه کان و هرده گرن، که چی هیشتا ههر رهوش و نایدولژوبای فیودال زاله، ئەمەش ئەوه دەسەلمینی که سهرخانی کۆمەل بەشیوهیه کی میکانیکی شان به شانی ژێرخانه که ی گه شه ناکات، بەلکو گەلی خاوتر ههنگاو دهنیت، که وابوو ئەوی له بۆتانی سهردهمی خانى-دا به دوای پیتوهندییه سهرمایه داربییه کاندا بگه ری، وهک ئەوه وایه له بیاباندا سهرقالتی راوه ماسی بی.

حاجی قادری کۆبی دهلتی:

شەوی دانیشتیروم بێ شەمع و میصباح

نەتۆی هێناره یادم، کاکه فهتتاح

له بهر رۆشنایی ئەم دێره شیعهردا «سهردار میران» و «که ریم شارهزا» دهلتین: «ئەگەر حاجی هه موو دەم له مالتی به درخانیه کاندا ژیا با، له سهر شه مع و میصباح په کی نه ده کهوت، چونکه ماله پاشا شه مع و میصباحیان بووه، (۳۳)، ههر چهنده وهکو رۆژی روون دیاره، حاجی له بهر سه روای کاکه فهتتاح هانای بۆ شه مع و میصباح بردهوه، هیندی جار لیکدانه وهکانی د. عیزه دین له مه ر مه م و زین، ههر هینده قوول رۆچوون. (۳۴)

د. عیزه دین دهلتی: «خانای له بری ده ست تیتوهردان و وهلامی راسته وخۆ، لینه گه ری کاره کتته هیدی هیدی له گه ل رووداودا گه شه بکات». (۳۵) ئەم بۆچوونه گشتیه له گه ل هه موو کاره کتته رهکاندا ناگونجی، بۆ نمونه خانای له بری ئەوهی لینگه ری خوتنه ر به کر مه رگه شه ر له ریتی هه ل سوکه وت، رۆل، بیرکردنه وهو کاربگه رتیه یه وه له سه ر رووداوه کان بنا سیت و بریاری له مه ر بدات، به شیوه یه کی زه ق ده ست ده خاته ده که وه و بی ئەوهی زه مینه ی بۆ خوش بکات، راسته وخۆ ده ست به کوتاندنه وهی سه روگوتلاکی به کر ده کات و ده بیان ناو و ناتۆره ی ده خاته پال، وهک: توتکه سه گ، درۆزن، ساخته چی، شه رابخۆر، دوو روو، زۆل، ئیبلیس، مامۆستای شه یتان و بوختانچی.

ته نانه ت پیتی دهلتی:

به دچهره له رهنگی دیوی کابوس

به د فیعل و ستیزه کار و سالوس (۳۶)

خانای سه باره ت زۆریه ی کاره کتته رهکانی دیکه ی ناو چیرۆکه شیعه ره که وهک: میر، تاژدین و سستی، ههر هه مان رینگه ده گرتیه بهر، به لام بۆ ئەمان به پیچه وانیه به کر-ه وه ههر که ناویان دیت، ئیدی ده ست به پیداهه ل دانیان ده کا، بۆ نمونه سه باره ت به میر دهلتی:

موجتاجا سه خاوه تاوی حاتم

مه غلوبی شه جاعه تاوی رۆستم (۳۷)

یان:

تاجدین دگرتنی جوانهک،

گۆده رزی زه مانه، په هله وانهک (۳۸)

ناساندنی کاره کتته ر به م شیوازه، بۆ نووسه ریکی هاوچه رخ که موکوورپییه که، که هیچ ره خه گرتیک ناتوانی چاوی لێ بیوشی، به لام بۆ ئەو سهرده مه ی خانای هه رگیز به خالیککی لاواز له قه ل ه م نادرئ. لیره دا ئەوهی جینگه ی سه رنجه د. عیزه دین، بیته وده هه ولی داوه خوتنه ر به وه قایل بکات، که گوايه خانای وهک چیرۆکنووسیکی هاوچه رخ بواری بۆ کاره کتته ره کان خوش کردوو، تا له ریتی گه شه سه ندنی رووداوه کانه وه بنا سرتین، نهک له ریتی باسکردنی راسته وخۆوه. د. عیزه دین به و بۆچوونه پیتی زانیبی یان نه، هه ولی داوه چیرۆکه شیعه ری مه م و زین-ی خانای له گه ل رۆمانی نویدا به راورد بکات، به لام راسته ر وابوو ههر له تهک به ره مه می فیروسی، نیزامی و جامی-دا به راوردی بکا، وهک له سه ره تای لیکۆلینه که یه وه کردوویه تی. (۳۹)

لیره دا نابج ئەوه مان له یاد بچتی خانای ته نیا له دیوی دره وهو راسته وخۆ باسی کاره کتته رهکانی نه کردوو، به لکو گه ل جار بلیمه تانه به ناخیاندا رۆچووه، به تاییه تی مه م له زینداندا و زین-یش دوای مه رگی مه م، یان کاتێ زین بۆ مۆم و په روانه و مه م-یش بۆ دیجله و شه با رازی دلیان ده رده برن.

مه ی

ته یفور دهلتی: له هه موو پیتوهندییه کاندا خانای ئاگای له وهیه که وتهکانی دژی ئایین و دابی سهرده م نه بن، به لام له هیندی شتدا به ئەنقه ست لاده دا و بیرو پای خۆی ده کاته مایه ی رووداوه کان، بۆ وینه سه ره رای ئەوهی که مه ی له ئیسلامدا حه رامه، بۆ خۆی دهلتی:

ساقی بده من شه رایب گولگون

بی دهنگی دهف و سه دایی قانون (۴۰)

ته یفور وای بۆچووه، شه راب لای شاعیریکی سو فی وهک خانای، ههر ئەو شه رابه یه که ئەبوو نه وواس و فایه ق بیکه س باسی ده کهن، راسته ئەو مه یه ی تاژدین و سستی که ده چنه په رده وه ده یخۆنه وه شه رابی ئاساییه، یان کاتێ باس له گو فه نده که بیان ده کات و دهلتی:

ههر بهنگی یو سه رخۆشی د بۆتان

تیک هاتنه چه رخ و باز ولۆتان (۴۱)

لیره شدا سه رخۆش، مه ینۆشه و هیچی تر، به لام مه ی لای خانای وهک شاعیریکی سو فی سیمبۆله بۆ ئەوینی خوایی، حه وت دێر دوای ئەو به یته ی ته یفور کردوویه به نمونه خانای دهلتی:

دا که شف ببن ژ من کهرامات،

مه شه ور ببن ل من مه قامات (۴۲)

وهک به ئاشکرا دیاره وشهکانی ئەم به یته زاواوه گه لیکن بۆ ده برینی هه سستی سو فی ییانه، بۆ نمونه مه قامات: «ئهو قو ناغانه یه که سو فی یه کان بۆ خو په روه رده کردن و راهیتان ده بیانین ئەم مه قامانه: زوهد، فوقر، سه بر، ته وه کول و په زا لای

زۆریه‌ی سۆفیییه‌کان هه‌ن.» (٤٣)

ئهم عاشق ئه‌گه‌رچی مه‌ی په‌رستان

ئهما ژ مه‌یا ئه‌له‌ستی مه‌ستان (٤٤)

خانی لێره‌دا ئاماژه‌ی بۆ ئایه‌تی: «الست بریکم؟ قالوا بلی»

کردوو (٤٥)

شاعیری سۆفی وه‌ک چۆن که باسی ئه‌وین ده‌کات، که‌لک له‌و که‌ره‌سه‌یه‌ وه‌رده‌گرێ، که پیشتر له‌ شیعری دلداری ئاساییدا باو بووه، هه‌رواش که باس له‌مه‌ی ده‌کات، کاریگه‌ریتیی ئه‌و که‌له‌پوره‌ شیعرییه‌ی له‌ سه‌ره‌ که بۆ شه‌رابی ئاسایی و تراوه. ئه‌گه‌رچی ئیسلام شه‌رابی تابو کردوو، به‌لام ئه‌مه‌ هه‌یج له‌و راستیییه‌ ناگۆرێ، که شیعری بۆمه‌ی وتن دوا‌ی سه‌ره‌له‌دانی ئیسلام زیتتر په‌ره‌ی سه‌ندوو.

خانی هاو‌زهمان له‌گه‌ل مه‌ی و قه‌ده‌ح-دا ئه‌م وشانه‌ش به‌کار ده‌هێنێ: «مورشید، طه‌ریق، ئه‌هلی حال، حه‌ق، شه‌هود، وجود، جه‌لال، جه‌مال و ته‌جه‌للا.» (٤٦) شاعیری سۆفی که باس له‌ مه‌ستبوونیش ده‌کا، لای وی دیاره‌ده‌یه‌کی گیانیی بالا‌یه و مه‌به‌ستی مه‌ستبوونییکی خوایی مه‌عنه‌ویییه، که له‌ ئه‌نجامی بینینی جوانییی ره‌های خاوه‌ پیتی ده‌گات و تووشی سه‌رسوورمان ده‌بێ و له‌کن ئه‌و مه‌ستی: وه‌جده، نه‌ک سه‌رخۆشی، هه‌ر که به‌و حاله‌ته‌ش گه‌یشته، ئیدی سروشتی به‌ ته‌واوی ده‌گۆرێ، ئه‌م گۆرانه‌کاریه‌ش له‌ ئه‌نجامی هه‌ژانی ناخیه‌وه‌ وه‌ پتی بینینی جوانییی خوایییه‌وه‌ سه‌ره‌له‌ده‌دا، نه‌ک له‌ژێر کاریگه‌ریتییی هۆکاری ماددی و ده‌ره‌کید.

مه‌ستی لای سۆفیییه‌کان، حاله‌تییکی وێژدانییه‌ نه‌ک زه‌ینی، حاله‌تییکی که‌مه‌خایه‌نی بروسکه‌یییه‌ له‌ شیه‌وه‌ ئیله‌هامدا و شاعیری سۆفی بۆ به‌رجه‌سته‌کردنی ئه‌و حاله‌ته‌ وێژدانییه‌ پشت به‌ به‌شێک له‌ هه‌مان ئه‌و زاواوه‌ ده‌به‌ستێ که پیشتر شاعیرانی دیکه‌ به‌کاریان هه‌یناون، به‌لام لای ئه‌م به‌ مه‌به‌ستی سۆفییانه‌.

شه‌راب لای شاعیری سۆفییی پیتوه‌ندیی به‌ په‌زه‌وه‌ نییه، که‌ره‌سه‌ی سه‌فه‌ری گیانه‌ بۆ جیهانیکی دیکه، ئه‌و سه‌فه‌ره‌ش بێ سۆزو به‌زه‌یی خوا ساز نابێ، ئه‌و شه‌رابه‌ وه‌ک «ابن الفارض» ده‌لێ: پێش ئه‌وه‌ی په‌ز هه‌بوو، هه‌بووه‌ له‌ جامی مانگی چوارده‌دا ده‌خوڕیته‌وه‌و خۆر ده‌یگێرێ، ئه‌و شه‌رابه‌ رووناکییه‌ نه‌ک ناگر، گیانییه‌ نه‌ک جه‌سته‌یی، هه‌رچی به‌و شه‌رابی ئه‌وینی خوایییه‌ به‌ ته‌واوی مه‌ست نه‌بێ، به‌ بینینی تیشکی جوانییی په‌زدانی شاد نابێ (٤٧)

لای شاعیری سۆفی، مه‌ی: سیمبۆلی خۆشه‌و‌بستی خوایی و ساقی: رێبه‌رو مه‌ینۆش: سالیکی و پیری مه‌یخۆر: قوتب و جام: تیشکه‌ده‌ره‌وه‌ی جیلوه‌ی خوایی و موتریب: بیداره‌که‌ره‌وه‌ و گۆرانیش: په‌له‌ی پیرۆزییه‌.» (٤٨)، که‌واوو کاتی خانی ده‌لێ:

ساقی تو برتزه جامی مینا،

ناقا کو ده‌کت ضه‌میرێ بینا (٤٩)

مه‌به‌ستی له‌و شه‌رابه‌یه‌ که چاوی دل و ده‌روون به‌ بینینی تیشکی جوانییی خوایی رو‌شن ده‌کاته‌وه، نه‌ک ئه‌و شه‌رابه‌ی فایه‌ق بیکه‌س ئیواران په‌نای بۆ ده‌برد:

هه‌ر که رۆژ ناواوو ئیتر بۆ عه‌ره‌ق سمکۆل ده‌که‌م

وه‌ک ولاختی بێته‌ وه‌ختی کاو جۆی ئالیکه‌وه (٥٠)

وه‌ک چۆن بیکه‌س عاره‌قی ده‌خواره‌وه‌ تا له‌ دنیای دوون بێ خه‌به‌ر بێ:

من عه‌ره‌ق ده‌خۆم که بێ که‌ده‌ر بم

که‌مێ له‌ دنیای دوون بێ خه‌به‌ر بم (٥١)

سۆفیییه‌کانیش نه‌ رووبه‌رووی واقیع ده‌بنه‌وه، نه‌ له‌گه‌له‌یدا رادین، بۆیه‌ به‌هۆی شه‌رابی عه‌شقی به‌زدانییه‌وه‌ مه‌ست ده‌بن و له‌ جیهانی واقیع داده‌برین و له‌جیهانی خه‌یالدا ده‌گیرسێته‌وه.

جیاوازیی چینه‌یه‌تی

کوشتی ژ خه‌را برن فه‌قیران

گرتی ب خه‌را برن ئه‌میران (٥٢)

ته‌لاری چیره‌که‌ شیعری مه‌م وزین، له‌سه‌ر بناغه‌ی مه‌می ئالان دامه‌زراوه، به‌لام خانی گه‌لێ گۆرانه‌کاری له‌ به‌یته‌که‌دا کردوو، مه‌م و زینه‌که‌ی خانی و به‌یته‌که‌، هه‌ردووکیان جیاوازیی چینه‌یه‌تیان پیتوه‌ دیاره، به‌لام له‌ به‌یته‌که‌دا لایه‌نگرتنی هه‌ژاران ئاشکرا‌تر په‌نگی داوه‌ته‌وه. وه‌ک نمونه: دلیک که ده‌یه‌وێ میوانداریتییی مه‌م بکات ده‌لێ: «ئه‌وه هه‌ژارانن که هاو‌پتی ته‌نگانه‌ن، نه‌ک میر و خانه‌دانان.» (٥٣) له‌ به‌یته‌که‌دا مه‌م ده‌لێ: «من بیر له‌ چاره‌نووسی گه‌وره‌ پیاوان ناکه‌مه‌وه، له‌وه‌ ده‌ترسم خۆتیی هه‌ژاران بێته‌ رژاندن.» (٥٤) یان مه‌م له‌ زینداندن ده‌لێ: «کچی ده‌زانێ، له‌وانه‌یه‌ ئاه و نزوله‌ی هه‌ژاران تووشی ئه‌م چاره‌نووسی کردبم.» (٥٥)

به‌رانه‌ر ژنیش هه‌لو‌تستی به‌یته‌که‌ ئیجابی‌تره، زین له‌ به‌یته‌که‌دا، به‌ تووره‌یییه‌وه‌ ده‌لێ: «خه‌لکی، ئیمه‌ی ژنان به‌که‌م عه‌قل تیده‌گه‌ن و پێیان وایه‌ له‌ په‌راسوی خواره‌وه‌ دروستبووین و مایه‌ی شه‌رمه‌زاریین.» (٥٦) که ئه‌مه‌ په‌نگدانه‌وه‌ی یاخه‌بوونه‌ له‌و تێروانینه‌ باوه‌ی کۆمه‌ل. هه‌روه‌ها له‌ به‌یته‌که‌دا ژن بریار ده‌دات و جێبه‌جێی ده‌کات و به‌شانه‌زییه‌وه‌ باس له‌ به‌لێنی ژنانه‌ ده‌کات (٥٧)، به‌لام له‌ مه‌م و زین-ی خانی-دا، ژن نه‌ک هه‌ر خاوه‌ن بریارو وستی خۆی نییه‌، به‌لکه‌ هه‌ست به‌ چه‌وسانه‌وه‌ی خۆشی ناکات.

زمان

ئه‌و زمانه‌ی خانی مه‌م و زین-ی پێ نووسیوه، ئه‌گه‌رچی تزییه‌ له‌ وشه‌ی بێگانه، به‌ تایبه‌تی عه‌ره‌بی، به‌لام گه‌لێ وشه‌ی واشی به‌کار هه‌یناوه، وه‌ک ئه‌وه‌ی مه‌م و زین له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مدا نووسرا‌بێ، له‌وانه‌: «ئاشنا، ئال، ئه‌فین، ئایین، بروسکه، به‌هه‌شت، به‌هره‌مه‌ند، به‌هره‌ور، په‌رسیار، په‌ری، په‌ره‌نگ، په‌روه‌ده، په‌یکه‌ر، پێشپه‌و، تو‌مار، ته‌بایی، چالاک،

دژوار، دلخواز، دلدار، دلشاد، دووربین، دیرین، رهنگین، راز، رهنج، رهوا، رهوان، زترین، خاموش، سهرئه نجام، سهرسام، سهرکەش، سهما، سهیران، شادمانی، فهراموش، کردگار، گۆقه‌ند، مه‌شق، نائومید، نازنین، ناپاک، نه‌فرین، ناکام، نیگار و هه‌قال. « ئەم وشانە و گەلیکی دیکەش، با خانی به‌شیکیانێ به‌و واتایانە به‌کار نه‌هێنایی که ئیستا هه‌یانە، یان به‌شیکێ دیکه‌یان کوردیی ره‌سه‌نیش نه‌بن، به‌لام حالی حازر له‌ زمانی نووسینی کوردیدا جیگیر بوون و پۆژانه به‌کارده‌هێنرین، بۆیه‌ شاکاره‌کی خانی له‌م ره‌وه‌شه‌وه‌ هه‌ر گرنگیی خۆی هه‌یه‌.

کاریگه‌ریتی

مه‌م وزینی خانی له‌ به‌ره‌مه‌ی گه‌لی شاعیری کورددا رهنگی داوته‌وه‌، با هه‌یندیک نمونه به‌سه‌ر بکه‌ینه‌وه‌.

خانی ده‌لی:

ئه‌ف رۆم و عه‌جم ب وان حه‌صارن
کرمانج هه‌می ل چار که‌نارن (٥٨)

حاجی ده‌لی:

له‌ مابه‌ینی کلاوسور و کلاورەش
په‌ریشانین ده‌بینه‌ میسلی گای به‌ش (٥٩)
خانی ده‌لی:

گه‌ر دێ هه‌بويا مه‌ سه‌ر فرازه‌ک
صاحب که‌ره‌مه‌ک، سوخه‌ن نه‌وازه‌ک
نه‌قدی مه‌ دبو ب سه‌که‌ مه‌سه‌کوک
نه‌ دما وه‌هه‌ بی ره‌واج و مه‌سه‌کوک (٦٠)
حاجی ده‌لی:

کوړپکی وا نه‌بو وه‌سه‌تته‌ سه‌رپین
ه‌زانێ خه‌لگی چۆن که‌وتونه‌ سه‌ر رێ
سه‌راپا ساحبی سه‌که‌ و سه‌پاهن
وه‌کوو جه‌م ساحبی ته‌خت و کولاهن (٦١)
خانی ده‌لی:

هه‌رچی بره‌ شیری ده‌ستی هه‌ممه‌ت
ضه‌بط کرژ خوه‌را به‌تری ده‌ولت (٦٢)
حاجی ده‌لی:

سه‌لاحی ئیوه‌ ئیستا که‌ سه‌یلاحه
ته‌ماعی که‌وره‌یی بی چه‌ک نه‌که‌ن نه‌ک (٦٣)
خانی ده‌لی:

جوانی و به‌هار و باغ و مه‌حیوب
نایا دنێ چمایه‌ مه‌طلوب؟ (٦٤)
هه‌یمن ده‌لی:

به‌هارو کول، کچ و مانگه‌شه‌و و شیعری ته‌ر و باده
له‌وه‌ی زۆتر جه‌نابی شیخ که‌ره‌کته‌ عاله‌میکی تر (٦٥)
خانی ده‌لی:

هه‌شیارییه‌، خه‌ونه‌ یا خه‌یاله‌؟ (٦٦)

گۆران ده‌لی:

(خه‌وه‌، خه‌یاله‌، عه‌رده‌ به‌هه‌شته‌؟ (٦٧)

له‌ کۆتاییدا بۆ سه‌رچاوه‌ی مه‌م وزین-ی خانی، بۆ به‌یتی مه‌می ئالان ده‌گه‌ریمه‌وه‌ و به‌م سه‌رنجه‌ کۆتایی به‌ باسه‌که‌م ده‌هه‌ینم: له‌ به‌یته‌که‌دا مه‌م شیره‌که‌ی هه‌لده‌کیشیت و له‌ نیوان نوینی خۆی و زین-دا به‌ رووتی دایده‌نیت و ده‌لی: «ئه‌مه‌شه‌ و وه‌ک خوشک و برا ده‌خه‌وین.» (٦٨) ئەم دیمه‌نه‌ به‌ هه‌مان شیوه‌ له‌ (ئه‌فسانه‌ی چیاى ناگری) یشدا دووباره‌ ده‌بیته‌وه‌، یه‌شار که‌مال وای نووسیه‌: «ئه‌حمه‌د پێش ئه‌وه‌ی به‌جێته‌ ژیر جیگاوه‌، شیره‌که‌ی هه‌لکێشا، به‌رووتی له‌ ناوه‌ندی دۆشه‌گه‌که‌ی دانا، گۆل به‌هار سه‌ری له‌م کاره‌ سووپما.» (٦٩).

١٩٩٥ / ١١ / ٢١

سه‌رچاوه‌کان

.....

١- مه‌م و زین، ئه‌حمه‌دی خانی، ئاماده‌کردن و په‌راویز نووسینی هه‌ژار، نه‌نستیتووی کورد له‌ پاریس، ١٩٨٩، ل ٣٢، دیری ٣٥٠.

٢- دیوانی نالی، مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌پرس و فاتح عه‌بدولکه‌رم، کۆری زانیاری کورد، به‌غداد، ل ١٠٧، ٥٧٧.

٣- هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل ٥٧٧.

٤- سه‌رچاوه‌ی پێشوو ل ١٠٢.

5- *Kurdisk nationalism i Mem u Zin, Ferhad Shakely, 1985, Stockholm.*

٦- هه‌موو شیعره‌کانی خانی و نه‌وانی هه‌ژاری هه‌ر له‌ سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌مه‌وه‌ وه‌رگیراون، بۆیه‌ له‌مه‌ودوا ته‌نیا ژماره‌ی دێر و لاپه‌ره‌ ده‌نووسم. دیری ٤٠١، ل ٣٧، ٢٥٧.

٧- دیری ٤٢٤، ل ٣٩، ٢٥٨.

٨- دیری ٤٣٩، ل ٤٠، ٢٥٩.

٩- دیری ٤٦٦، ل ٤٢، ٢٦٠.

١٠- دیری ١١٨٩، ل ١٠٠، ٢٩٣.

١١- دیری ١٤١٢، ل ١٢٠، ٣٠٥.

١٢- دیری ٢٤٠٥، ل ١٩٦، ٣٥٢.

١٣- دیری ٢٤٠٥، ل ١٩٦، ٣٥٢.

١٤- دیری ٢٤٠٥، ل ١٩٦، ٣٥٢.

١٥- دیری ٢٤٠٥، ل ١٩٦، ٣٥٢.

١٦- دیری ٢٤٠٥، ل ١٩٦، ٣٥٢.

١٧- دیری ٢٤٠٥، ل ١٩٦، ٣٥٢.

- ۲۰- دتیری ۲۴۷۱، ل. ۲۰۱
- ۲۱- ل ۳۵۶
- ۲۲- بنه‌ره‌ته‌کانی بی‌ری کوردایه‌تی له مەم وزینی خانیدا، فه‌ره‌اد شاکه‌لی، مامۆستای کورد، ژماره ۱۶، ل. ۶۵، سالی ۱۹۹۳ سوێد.
- ۲۳- دتیری ۱۸۹۴، ل. ۱۵۶
- ۲۴- دتیری ۲۲۲۸، ل. ۱۸۲
- ۲۵- پیتادچوونه‌وه‌یه‌کی کتیبی «ناسیۆنالیسمی کورد له مەم وزینی خانیدا»، د. ئەمیری هه‌سه‌نپوور، گزینگ، ژماره ۹، ل. ۹، سالی ۱۹۹۵، سوێد.
- ۲۶- دتیری ۲۵۷۵، ۲۵۷۶، ل. ۲۱.
- ۲۷- الرمز الشعري عند الصوفية، د. عاطف جودة نصر، دار الاندلس، بیروت ۱۹۸۳، ص ۱۴۳- ۲۰۱
- ۲۸- مەم و زین، د. محمد سعید رمضان البوطی، دار الفكر الطبعة الخامسة، دمشق ۱۹۸۳
- ۲۹- سه‌رچاوه‌ی ژماره ۵، ل. ۳۸
- ۳۰- احمدی خانی شاعرا و مفکرا و فیلسوفا و متصوفا د. عزالدین مصطفی رسول، مطبعة الحوادث، بغداد ۱۹۷۱ ص ۳۴۵
- ۳۱- مەم الان. د. نورالدین زازا، ترجمه. د. عزالدین مصطفی رسول، دار الثقافة و النشر الكردية، بغداد ۱۹۸۴، ص ۳۲
- ۳۲- دتیری ۱۰۰۸، ل. ۸۴
- ۳۳- دیوانی حاجی قادری کۆبی، سه‌ردار میران و که‌ریم مسته‌فا شاره‌زا، ئەمینه‌داریتی گشتی پۆشنبیری و لاوان، ۱۹۸۶ ل. ۱۴ و ۱۵.
- ۳۴- مناقشات حول خانی دراسة نقدية، رشید فندي، مطبعة الجاحظ، بغداد ۱۹۸۶ «نوسه‌ری ئەم کتیبه‌ به‌شیک له هه‌له‌و که‌موکۆرپیه‌کانی لێکۆلینه‌وه‌که‌ی د. عیزه‌دین-ی به‌سه‌رکرووه‌ته‌وه».
- ۳۵- احمدی خانی، ص ۲۱۱
- ۳۶- دتیری ۱۱۳۷، ل. ۹۶
- ۳۷- دتیری ۳۷۴، ل. ۳۵
- ۳۸- دتیری ۴۵۱، ل. ۴۱
- ۳۹- احمدی خانی، د. عزالدین مصطفی رسول، ص ۱۹
- ۴۰- دیه‌نی ژن له مەم و زینی خانیدا. ته‌یفور، گزینگ، ژماره ۹، ل. ۲۵، پایزی ۹۵ سوێد.
- ۴۱- دتیری ۱۰۱۴، ل. ۸۵
- ۴۲- دتیری ۳۱۵، ل. ۳۰
- ۴۳- لیری‌کای شاعیری که‌وره‌ی کورد مه‌وله‌وی، ئەنوه‌ر قادر محه‌مه‌د. ستۆکهۆلم ۱۹۹۰، ل. ۲۳۹
- ۴۴- دتیری ۱۵۸۳، ل. ۱۳۳
- ۴۵- احمدی خانی د. عزالدین مصطفی رسول، ص ۴۶۶
- ۴۶- له دتیری ۱۲۲۵ تا ۱۲۴۳، ل. ۱۰۲- ۱۰۴
- ۴۷- الرمز الشعري عند الصوفية، د. عاطف جودة نصر، دار الاندلس، بیروت ۱۹۸۳، ص ۳۲۸، ۳۸۳
- ۴۸- لیری‌کای شاعیری که‌وره‌ی کورد مه‌وله‌وی، ئەنوه‌ر قادر محه‌مه‌د، ل. ۲۳۸ و ۲۳۹
- ۴۹- دتیری ۲۸۸، ل. ۲۸.
- ۵۰- دیوانی بیکه‌س، محه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم، چاپخانه‌ی حسام، به‌غدا ۱۹۸۶، ل. ۲۲۹
- ۵۱- سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ل. ۱۳۸
- ۵۲- دتیری ۱۴۵۷، ل. ۱۲۳
- ۵۳- مەم الان، د. نورالدین زازا، ترجمه: د. عزالدین مصطفی رسول، دارالثقافة و النشر الكردية، بغداد ۱۹۸۴، ص ۸۳
- ۵۴- سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ل. ۱۳۴
- ۵۵- هه‌مان سه‌رچاوه، ل. ۱۷۳
- ۵۶- هه‌مان سه‌رچاوه، ل. ۱۳۲
- ۵۷- هه‌مان سه‌رچاوه، ل. ۳۸
- ۵۸- دتیری ۲۲۱، ل. ۲۲
- ۵۹- دیوانی حاجی قادری کۆبی، ل. ۲۱
- ۶۰- دتیری ۱۹۹ و ۲۰۰، ل. ۲۰
- ۶۱- دیوانی حاجی قادری کۆبی، ل. ۲۳۲
- ۶۲- دتیری ۲۱۱، ل. ۲۱
- ۶۳- دیوانی حاجی قادری کۆبی، ل. ۲۱
- ۶۴- دتیری ۱۵۷۷، ل. ۱۳۳
- ۶۵- ناله‌ی جو‌دایی، هیتمن، شیعری «عیشق و ئازادی» چاپخانه‌ی عه‌لا، به‌غدا ۱۹۷۹، ل. ۱۳
- ۶۶- دتیری ۶۹۴، ل. ۶۰
- ۶۷- دیوانی گو‌ران، محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم، کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ۱۹۸۰، ل. ۱۵۲
- ۶۸- مەم الان د. نورالدین زازا. ص ۶۲
- ۶۹- ئەفسانه‌ی چیبای ناگری، یه‌شار که‌مال، کۆپینی: شوکر مسته‌فا، کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ۱۹۷۶، ل. ۱۰۵